

Legzand, Bibl. Hell. XV-XVI, i, σ. 246-250.

Τζαννετίνο

Διονύσιος

Υπό του Legzand περιγράφεται ἐνθ' ἄνωτ. (ἀρ. 107) τὸ βιβλίον:

« ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ » [Αν φ. 14^η] Ἐτυπώθη εἰς τὴν βινετίαν ἐν οἰκίᾳ βιβλιοποιοῦ τοῦ καλλιγράφου. 88 μδ. μνηστὶς 14 ν. 8 μ. 8 β'.

14-4^ο de 14 feuillets 404 chiffres... le premier f. est occupé par la cursive épître de Nicolas Sophianos à Deny, évêque de Mylopotamos.

[Υπό του Legzand ἐν συνεχείᾳ ἀναδημοσιώσεται ὁ εἰς τὸν Διονύσιον ἀφιερωμένος πρόλογος τοῦ Νικ. Σοφιανοῦ (« Τῷ θεοφανεστάτῃ καὶ σεβασμιωτάτῃ ἐπισκόπῳ Μυλοποτάμου καὶ Χερρονήσου καὶ Διονυσίου Νικολάου ὁ Σοφιανὸς χαίρειν ») καὶ παρίχονται ἐν τῇ « Czetka Sketza » πληροφορίες περὶ αὐτοῦ:

« DIONYSIUS ZANNETINUS Graecus, adolescens ordinem Minorum ingressus, sacrae theologiae studiis sub Francisco Georgio, ejusdem instituti viro doctissimo, operam dedit, eo successu ut, ob eminentem ejus in sacris litteris scientiam, ecclesiarum primum Zixnensi et Firmensi unitis, mox Melipotamensi et Chironensi pariter unitis episcopus praefectus fuerit a Paulo Papa III ----- Ejus tamen virtus tunc praecipue enituit, cum illatam sibi contra fas a Joanne Thoma, episcopo Cavensi, gravissimam injuriam non modo aequanimiter toleravit, sed etiam in conspectu omnium Patrum, flexis genibus, pro injusto offensore misericordiam et veniam, non sine lacrymis, imploravit, ut fusius narrat in « Hist. Concilii Trident. » Palavicinus, lib. VIII, c. VI. Ejusdem Concilii Actis, quibus interfuit annis 1546 et 1547, nomen Dionysii appositum legitur hoc modo: R. D. Dionysius, Episc. Chironensis et Melipotemensis, Graecus ----- >>